

have manglet og ikke ville mangle at udvise. Forsaavidt man med Hensyn til Ministre, der vare Medlemmer af Forsamlingen, deels fra Formandsbænken og deels udenfor denne, har været enten i det Hele eller deelsvis af en anden Mening, skal jeg tillade mig at tilføje den Bemærkning, at det paa ingen Maade er utænkeligt, at det kunde være i en Sags velforstaaede Interesse, at man drog Ministeren ind i Udvalget i hans Egenstaaelse af Medlem af Forsamlingen; i Reglen vil det ikke behøve at sige, og stærker heller ikke, men jeg indseer ikke, hvad et Forbud skal til, der, idet det hindrer Misbrugen, uden Foranledning ogsaa forhindrer Brugen.

Med Hensyn til det tredie Forslag, at Formanden ogsaa skulde kunne deeltage i Afstemningerne, maa jeg tilstaae, at jeg lægger megen Liden Vægt derpaa. Jeg kan forresten ikke erhjene det Træffende i Udvalgets Kritik af dette Forslag. Jeg troer, at ogsaa der var vort ældre Regulativ, som tillægger ham den Ret, hvor Stemmeligbed er tilstede, at afgjøre det ved sin Stemme, rigtigt. Hvad angaar Forslaget om Tidendens Redaction, nemlig: „Denne Tidende redigeres af Thingets Secretair, under Formandens Tilsyn og Ansvar saaledes, at den gjengiver, hvad der passerer i Møderne, saavidt muligt, tro og fuldstændigt efter Stenographernes Optegnelser, der for den yderligere Control opbevares indtil fire Uger efter Sessionens Slutning“, maa jeg tilstaae, at jeg lægger Hovedvægten derpaa, og det er mig forsaauidt hjært, at Forretningsudvalget har anbefalet det. Naar denne Anbefaling imidlertid er forbunden med det Forslag, at Ordet „Ansvar“ skulde bortfalde, forsaauidt mit Forslag gaaer ud paa at sige, at Tidenden undergives Formandens „Tilsyn og Ansvar“, da maa jeg tilstaae, at jeg formaaer ikke at see, at Udvalgets Ytringer der ere ganske træffende. Vil man beholde Formandens Tilsyn, kan man ikke fritage ham for Ansvar; er det hans Pligt at have Tilsyn, har han eo ipso Ansvaret. Den Bemærkning, at dette meget ofte vil være illusorisk, forekommer mig lidet sigende; det gjælder saamæn om saa mangehaande andre Ansvarligheder, ja i langt vigtigere Sphærer. Jeg har stillet For-

slaget, fordi det forekommer mig at være en Selvsølge, at naar Formanden skal have Tilsyn dermed, og naar man factist overlader ham Besættelsen af Secretairpladsen, bør han ogsaa bære Ansvar for dens Bestyrelse. Om forresten Ordet „Ansvar“ bliver staaende eller gaaer ud, er efter min Mening i Resultatet ligegyldigt, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved. Jeg vil kun oplhse Sagen ved et Exempel, der netop er faldet mig ind ved for et Dieblit siden at have læst i et Blad en Fremstilling af dette Things Secretair om, hvad der ved en Optælling af Stemmelisterne passerede her. Jeg seer deraf — hvad jeg ikke har vidst — at jeg har faaet en Brettefættelse, og det, som Forfatteren kalder det, en drøi Brettefættelse ved den omhandlede Veilighed. Jeg nægter ikke, at det er mig meget ubehageligt at skulle erfare Sigt af et Blad, medens vort officielle Blad ikke har det Mindste derom — jeg behøver ikke at sige, at det er redigeret uden Villie og Vidende fra min Side — og at det heller ikke behager mig, at der i det Blad, jeg sigter til, tillige tales om, at man har viist mig Noget, der skal være en Slags Imødekommen, eller jeg veed ei hvad, ved at denne drøie Brettefættelse er udeladt af Tidenden. Det er ikke god Forretningsorden. Vil man klage derved, forekommer det mig ikke, at det er den rette Ve, at man ikke skal kunne henvende sig til Formanden derved. Jeg mener naturligvis ikke, at Formanden skal være ansvarlig for ethvert Ord, der staaer eller ikke staaer; men jeg mener, at Tidendens Redacteur skal ved Antagelsen af Formanden være advaret om den i visse Henseender delicate og discretionaire Stilling, han indtager, og som jeg troer, han i det Hele røgter — jeg seer ikke Tidenden saa ofte, men jeg skal ibetmindste ikke føre Klage derved —; jeg troer altsaa, at det er naturligt og hensigtsmæssigt, at Formanden gjør sin antagne Secretair opmærksom paa det, som jeg kaldte det Delicate og Discretionaire i hans Stilling, og jeg troer ligeledes, at Indførelsen af slige Episoder som den her omhandlede vilde — min parlamentariske Virksomhed er saa gammel som Rogens her i Salen — under afbøde Schouw ikke have fundet Sted, uden efter foregaaende Conference med For-